

Arrest

nr. 320 447 van 22 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SCHÜTT
Van Noortstraat 16
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 5 september 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. SCHÜTT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten.

Op 5 juni 2023 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 2 mei 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 26 juni 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri-Lankaanse nationaliteit te bezitten, Tamil en Katholiek te zijn. U bent geboren op 20 januari 1995 in Jaffna waar u heel uw leven lang leefde tot de CID u gevangen had genomen op 30 oktober 2022. Hierna vanaf 31 oktober 2022 verbleef u in Manar tot u het land verliet. Uw vrouw en zoon leven momenteel in Kurunahar, Jaffna.

U weet niet wanneer en waarom, maar uw broer J. (DVZ - 8.XXX.XXX, CGVS - 17/XXXXXX, 17/XXXXXZ, 17/XXXXXY, 17/XXXXXX, 17/XXXXXW) verliet Sri-Lanka en leeft nu ongeveer zeven jaar in België. De CID kwamen sinds zijn vertrek voor jaren maandelijks langs, maar u was nooit thuis. Door zijn activiteiten in België kreeg u problemen in Sri-Lanka. De CID kwam langs op 30 oktober 2022 en vroegen waar uw broer was aangezien hij betrokken is bij de Tamil Coordinating Committee (TCC) in België. U verloor uw temperament waarna u schreeuwde naar de CID die u op hun beurt oppakten en u sloegen. U zou pas vrijgelaten worden als uw broer zich zou aanbieden. Uw moeder legde aan de CID uit dat uw vrouw zwanger en ziek was waarna u voor 24 uur werd vrijgelaten. Na de geboorte van uw kind keerde u niet terug naar de CID, maar ging u naar Manar. Twee weken later keerde u terug omdat uw kind een operatie nodig had. Bij een terugkeer naar Sri-Lanka vreest u vermoord te worden door de autoriteiten.

U verliet Sri-Lanka op 30 april 2023. Met een vals paspoort nam u het vliegtuig naar Bahrein, Turkije en Italië waarna u in een vrachtwagen reisde naar Frankrijk waar u vervolgens de auto nam naar België. U kwam hier aan op 3 juni 2023 en diende op 5 juni 2023 een verzoek tot internationale bescherming in. Na uw vertrek kwamen de CID, zes tot zeven keer langs en vroegen waar u en J. zich bevinden, beschuldigen uw familie ervan dat ze jullie hebben verstopt en bedreigen hen. Uw vader en uw broer M. zijn sinds uw aankomst in België verhuisd naar Vanni doordat de CID regelmatig langskomt. Sinds november 2023 neemt u zelf ook deel aan activiteiten van TCC.

Ter staving van uw aanvraag legde u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart, documenten om uw identiteit en die van uw familie te staven (familiekaarten, geboortecertificaten, huwelijkscertificaten), uw originele schooldocumenten, originele brief advocaat, origineel politief formulier, kopie medische documenten van uw kind, familiefoto's, kopie nieuwsartikels, foto's in België en de originele envelop.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst kunnen uw verklaringen over uw reisweg niet overtuigen. Zo verklaarde u Sri-Lanka te hebben verlaten met een vals paspoort, maar kan u hierover zeer weinig vertellen. Het enige wat u over dat paspoort kon vertellen is dat het op naam stond van P.N. en dat het een Italiaans paspoort was (CGVS, p. 13-14). U bevestigde dat dit de informatie was die u weet (CGVS, p. 14). Of het paspoort een visum bevatte is eveneens onbekend voor u (CGVS, p. 14). Met de vele controles op de luchthaven in het achterhoofd is het bevreemdend dat u niet meer informatie zou kunnen geven over dit paspoort. Het paspoort werd onmiddellijk afgenomen bij de landing, bovendien heeft u geen kopie hiervan waardoor u het bestaan van dit paspoort niet kan bewijzen. Gevraagd naar enige vorm van bewijs van uw reisroute zoals tickets, boorddocumenten of andere zaken zei u dat u deze niet heeft omdat de smokkelaar zei dat er geen bewijs mocht zijn van deze route (CGVS, p. 14). Tot slot legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent dit paspoort. Zo verklaarde u bij DVZ dat het zou gaan om een Sri-Lankaans paspoort (Verklaring DVZ, 27 juni 2023, vraag 3, p. 6) terwijl u op het CGVS vertelde dat het een Italiaans paspoort was (CGVS, p. 14), een opvallend verschil. Dergelijke gebrekkige en tegenstrijdige verklaringen doen vermoeden dat u op een andere manier en wellicht een ander moment zou hebben gereisd, dan u beweert.

Ten tweede is er het gegeven dat u **verschillende Europese landen doorkruiste**, namelijk Italië en Frankrijk (CGVS, p. 13-14) zonder er bescherming aan te vragen, wat getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliert dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofd en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid. U zei hierover dat u niet zo geschoold bent waardoor u dacht dat uw broer u zou ondersteunen (CGVS, p. 13) wat een bevreemdende verklaring is aangezien u tot 16 jaar naar school bent gegaan (CGVS, p. 5).

Verder in zoverre u aanhaalt dat uw broer zijn procedure omtrent zijn activiteiten in België momenteel nog steeds loopt (17/XXXXXXW), dient te worden benadrukt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze dient te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele situatie van de verzoeker. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden onderzocht op z'n eigen merites waarbij het aan u is om op concrete manier aan te tonen dat u persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Hierdoor kan er alleen verwezen worden naar uw verklaringen over de activiteiten van uw broer in België, die u aanhaalt als zijnde de bron van uw eigen problemen in Sri Lanka. Deze zijn niet van die aard dat deze kunnen overtuigen. U kreeg meerdere keren de kans om alles te vertellen wat u weet over de betrokkenheid van uw broer bij TCC. Hierover kon u enkel zeggen dat hij deelneemt in alle activiteiten die door TCC georganiseerd worden zoals respect tonen voor vrijheidsvechters en manifestaties tegen de Sri-Lankaanse overheid. (CGVS, p. 21) Een foto waar hij zichtbaar is zou gepubliceerd zijn in een Sri-Lankaanse krant waardoor u problemen kreeg met de CID (CGVS, p. 21). Een tweede keer gevraagd herhaalde u voorgaande en zegt u dat u zelf deelneemt aan zo een zaken omdat ze niet verboden zijn in België (CGVS, p. 21). U bevestigde dat uw broer geen functies of verantwoordelijkheden heeft binnenin de TCC (CGVS, p. 21-22). Uit uw beschrijving van de betrokkenheid van uw broer bij TCC blijkt niet dat hij zo een prominente rol heeft waardoor hij de aandacht zou genieten van de Sri-Lankaanse autoriteiten. Over dat krantenartikel waardoor u problemen zou gekregen hebben met de autoriteiten in Sri-Lanka vertoonde u zeer weinig kennis. Zo wist u niet wanneer of in welke krant het artikel werd gepubliceerd (CGVS, p. 23). Tweemaal gevraagd hoe de autoriteiten zouden weten dat het om uw broer zou gaan verklaarde u stereotiep dat de autoriteiten de details van de families hadden en deze misdaadtak onderzoek doen naar hem aangezien hij een gezocht persoon is en werd herkend op de foto's (CGVS, p. 23-24). Het krantenartikel waardoor u problemen kreeg in Sri-Lanka zou in het dossier van uw broer zitten (CGVS, p. 23). Na het persoonlijk onderhoud stuurde u twee artikels door. Op de foto's staan echter mensen met een mondmasker, helm en zonnebril waardoor het CGVS niet kan afleiden dat het zou gaan om uw broer. Eveneens is opmerkelijk dat zo de Sri-Lankaanse autoriteiten de reeds beperkte activiteiten van uw broer zouden ontdekken. Des te meer omdat uit de vertaling van de artikels nergens blijkt dat zijn naam hierin zou worden genoemd. Hierdoor kan er maar weinig geloof worden gehecht aan uw vage bewering dat u problemen zou gekregen hebben met de Sri-Lankaanse autoriteiten door de activiteiten van uw broer in België.

Des te meer omdat uw verklaringen over de problemen die u heeft gekregen in Sri-Lanka op zich al niet weten te overtuigen. Zo kwamen de CID al langs bij uw familie sinds J. nog verbleef in Sri-Lanka (CGVS, p. 10). Ook na zijn vertrek kwamen de autoriteiten nog eenmaal per maand langs (CGVS, p. 22). Er kan hier echter al niet veel geloof aan worden gehecht aangezien deze problemen van uw broer in Sri Lanka reeds meermaals ongeloofwaardig werden geacht door het CGVS en werden bevestigd door de RvV (17/XXXXX). Dat het CGVS het hier bij het rechte eind had blijkt dan ook uit uw totale onwetendheid over de omstandigheden omtrent het vertrek van uw broer. U weet niet wanneer hij Sri-Lanka heeft verlaten, ook niet ongeveer (CGVS, p. 7), u weet eveneens niet waarom hij het land heeft verlaten (CGVS, p. 8, 11), wanneer de CID hieromtrent langskwamen (CGVS, p. 10-11). Allemaal zeer bevreemdende verklaringen zeker gezien het gegeven dat u de oudere broer bent (CGVS, p. 11) en kan verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. Zeker omdat u samenleeft met hem hier in België (CGVS, p. 8). Hier op gewezen zei u dat u door de medische situatie van uw kind u zich geen zorgen kan maken over de problemen van uw broer en u deze problemen niet wilt bespreken met de protection officer (CGVS, p. 11). Dit gedrag vertoont dan ook gebrek aan de medewerkingsplicht waaraan u aan het begin van het persoonlijk onderhoud op werd gewezen (CGVS, p. 2). Bovendien is uw kind pas geboren in 2022 (CGVS, p. 6), lang na het vertrek van uw broer waardoor u dit eerder had kunnen weten en dit geen afdoende verklaring is. Dat u en uw familie dus al eerder problemen hadden met de CID is dan ook compleet ongeloofwaardig.

Bovendien is het opvallend dat de CID in 2022 u oppakte en vroegen naar de locatie van uw broer (CGVS, p. 12) terwijl deze problematiek is begonnen door de activiteiten van uw broer in België bij de TCC. De CID zou volgens uw verklaringen dus op de hoogte zijn van de locatie van uw broer in België (CGVS, p. 8). Hierdoor is het bevreemdend dat ze naar uw thuis zouden komen met de vraag waar uw broer is. Op eenzelfde manier is het eveneens onlogisch dat de CID langskomen naar het huis van uw familie en vragen waar uw broer is en uw familie ervan beschuldigen hem verstoort te hebben (CGVS, p. 10). Daarnaast kon u niet duiden waarom de CID u pas in 2022 zouden oppakken. Hierover zei u dat de autoriteiten eenmaal per maand langskwamen sinds het vertrek van uw broer, maar u nooit thuis was omdat u vroeg weg bent en laat terug komt (CGVS, p. 22). Sinds dat u getrouwd bent zou u vroeger thuiskomen (CGVS, p. 22). Deze verklaring is niet voldoende aangezien zoals hierboven aangetoond de problemen van uw broer reeds ongeloofwaardig zijn geacht. Bovendien is het bevreemdend dat voor jaren de CID u niet zou kunnen oppakken door de tijden waarop u thuiskomt, zo zouden ze simpelweg op een ander moment kunnen komen om u op te pakken. Hiermee opgemerkt zei u dat u nooit thuis was en ze u dus niet zagen (CGVS, p. 22) wat geen afdoende verklaring is. Uw broer is toch al zeven jaar in België (CGVS, p. 7), waardoor de CID volgens uw verklaringen toch al vele tientallen keren bij u thuis geweest moet zijn. Dat ze op al die tijd niet eens opp een verrassend later of vroeger uur zouden langskomen als u u viseerden, is dan ook totaal onwaarschijnlijk.

Door dit alles kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die u zou gekregen hebben in Sri-Lanka.

Helemaal bevreemdend is dat u naar eigen zeggen het land heeft verlaten door de activiteiten van uw broer bij TCC, maar nu zelf hieraan deelneemt en op Facebook plaatst (CGVS, p. 21, 21) terwijl uw familie nog steeds in Sri-Lanka is en dus mogelijks gelijkaardige gevolgen zou dragen als u. Hierover vertelde u dat er nog enkel vrouwen in Sri-Lanka zijn en dat de autoriteiten een legale actie zouden moeten ondernemen tegen hen waarna u daar dan tegen kan vechten (CGVS, p. 24). Het is zeer vreemd dat u niet beseft dat uw vader en uw broer M. nog steeds in Sri-Lanka verblijven. Volgens u leven ze niet meer in hetzelfde dorp, maar wel in een andere stad en proberen ze het land te verlaten (CGVS, p. 24). Nochtans verklaarde u bij DVZ dat zowel uw vader als M. verblijven in Jaffna, net zoals uw moeder en echtgenote (zie verklaring DVZ, 27 juni 2023, vraag 13A, 16A, 18). U had na uw aankomst in België meteen contact met uw echtgenote die had meegedeeld dat uw vader en broer naar Vanni zijn gegaan doordat de CID regelmatig langskomt bij uw thuis (CGVS, p. 6-7). U was hiervan dus op de hoogte voor het interview bij DVZ had plaatsgevonden. Hiermee geconfronteerd zei u dat u gedachte er niet bij waren door de operatie van uw kind en dat u er niet aan had gedacht om te vertellen dat zij verhuisd waren (CGVS, p. 24) wat geen afdoende verklaring is omdat u aangaf dat het interview bij DVZ goed was verlopen en u hier geen opmerkingen over had (CGVS, p. 3). Deze vaststelling dat u zelf aan de activiteiten deelneemt maakt vooropgestelde problemen dan ook opnieuw ongeloofwaardig.

Betreffende uw activiteiten in België zijn deze niet van die aard dat zij zouden opgemerkt worden door de Sri-Lankaanse autoriteiten. Zo bent u geen lid van TCC, u heeft zelfs geen weet van deze afkorting, u bent een sympathisant die enkel deelneemt in evenementen waar u respect kan tonen aan de mensen die gestorven zijn (CGVS, p. 21,25). U vermeldt ook nergens dat de autoriteiten weet zouden hebben van deze activiteiten. Zo werd gevraagd of er nog redenen zijn waarom u niet kon terugkeren naar Sri-Lanka en zei u hierover niets (CGVS, p. 15).

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

De **documenten** die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen.

De nieuwsartikels werden hierboven reeds besproken. Betreffende uw identiteitskaart, documenten omtrent uw eigen identiteit en van uw familie en de familiefoto's ondersteunen deze louter uw identiteit en de familieband tussen deze personen. Iets wat het CGVS in deze beslissing niet in twijfel trekt.

Over de brief van de advocaat valt het op dat u hier amper kennis over heeft. Meerdere keren gevraagd wat er in de brief staat kon u enkel zeggen dat al de problemen erin staan geschreven, indien er een zaak zou zijn deze advocaat u zou representeren (CGVS, p. 17). U weet niet wanneer deze brief is geschreven of wat de naam van de advocaat is (CGVS, p. 17). Uw vrouw zou eerst op 21 april 2023 een advocaat hebben gecontacteerd waarna u dit veranderde naar 21 oktober 2022 omdat u verward was (CGVS, p. 10) wat geen afdoende verklaring is voor dit opvallend verschil. Het lijkt er dan ook op dat u of uw familie nooit een advocaat heeft gecontacteerd. Daarnaast blijkt uit de inhoud van de brief dat deze louter is opgesteld voor de asielprocedure en wordt België steeds geschreven als Belgïoum wat een opvallende fout zou zijn voor een advocaat.

Eveneens weet u niet wanneer het politieformulier werd geschreven (CGVS, p. 18). Er zou geschreven staan dat de autoriteiten onderzoek willen doen naar u en uw broer (CGVS, p. 18), maar uit de vertaling blijkt dat er nergens wordt gesproken over uw broer. Bovendien gaat het hier om een met de hand geschreven tekst dat enkel een beginnende bewijswaarde heeft in een doorleefd en coherent relaas wat zoals hierboven aangetoond volledig ontbreekt bij u. Tot slot blijkt uit de beschikbare informatie (zie blauwe map) dat alle soorten documenten in Sri-Lanka vervalst kunnen worden, wat het geloof in de authenticiteit van Sri-Lankaanse documenten in het algemeen ondermijnt.

De medische documenten zijn niet in staat om aan te tonen dat uw kind medische problemen heeft gekregen door de stress die uw vrouw ervaarde door bovenstaande problemen. Bovendien gaat het hier louter om kopieën.

De schooldocumenten die aantonen dat u bepaalde cursussen heeft gevolgd hebben geen invloed op uw asielrelaas. Ook de envelop die aantoont dat u documenten kreeg uit Sri-Lanka heeft geen invloed.

Na afloop van het onderhoud stuurde u nog twee foto's zonder beschrijving van personen in België door. Indien uw broer op de foto's staan afgebeeld tonen deze niet aan dat hij daardoor problemen zou gehad hebben in Sri-Lanka. Zo zouden ze louter kunnen aantonen dat hij deelneemt aan activiteiten zoals u hierboven heeft beschreven.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka

en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTE-profielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. Dit werd hierboven reeds uiteengezet.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u. Zo waren er geen familieleden van u betrokken bij de LTTE (CGVS, p. 8).

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 57/6, § 3, 5° en 57/6/2, § 1, "*in samenlezing*", van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

"3. resolutie Europees Parlement 10 juni 2021 - on the situation in Sri Lanka, in particular the arrests under the Prevention of Terrorism Act

4. Human Rights Watch - World Rapport 2023 – Sri Lanka: Events of 2022".

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart Sri Lanka te zijn ontvlucht wegens bedreigingen door de Sri Lankaanse autoriteiten (CID) naar aanleiding van de activiteiten van verzoekers broer J. in België bij het *Tamil Coordinating Committee* (hierna: het TCC). Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan

verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoekers verklaringen over zijn reisweg, meer bepaald over het valse paspoort dat hij hierbij zou hebben gebruikt, niet overtuigen;

(ii) verzoeker voorafgaand aan zijn aankomst in België niet om internationale bescherming verzocht in Italië of Frankrijk;

(iii) ieder verzoek om internationale bescherming op individuele wijze wordt onderzocht, waarbij het aan verzoeker toekomt om zijn nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken;

(iv) uit verzoekers verklaringen over de problemen die zijn broer zou hebben gekend omwille van zijn betrokkenheid bij het TCC, blijkt dat zijn broer geen prominente rol speelt bij het TCC en verzoeker geen overtuigende stukken voorlegt waaruit zou kunnen blijken dat zijn broer omwille hiervan daadwerkelijk door de CID zou worden gevisieerd;

(v) verzoekers verklaringen over de problemen die zijn broer zou hebben gekend, gebrekkig zijn, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan, temeer daar deze problemen eerder reeds door zowel het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen als de Raad ongeloofwaardig werden bevonden;

(vi) het niet aannemelijk is dat de CID verzoeker zouden vragen waar zijn broer zich bevindt, terwijl zij hem zouden viseren omwille van zijn activiteiten in België, temeer daar zij verzoeker pas in 2022 zouden hebben opgepakt;

(vii) het evenmin aannemelijk is dat verzoeker Sri Lanka zou verlaten omwille van problemen naar aanleiding van de activiteiten van zijn broer voor het TCC in België, terwijl hij actueel zelf zou deelnemen aan activiteiten van deze organisatie in België en hieraan ruchtbaarheid gaf op Facebook, hoewel verschillende van zijn familieleden nog steeds in Sri Lanka verblijven, hetgeen des te meer klemmt, daar hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de verblijfplaatsen van deze familieleden;

(viii) het niet aannemelijk is dat verzoeker omwille van zijn beperkte activiteiten voor het TCC in België door de Sri Lankaanse autoriteiten zou worden gevisieerd;

(ix) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen;

(x) uit de beschikbare informatie inzake de algemene situatie in Sri Lanka (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat een terugkeer naar Sri Lanka voor verzoeker mogelijk kan worden geacht, aangezien verzoeker geen gewag maakt van banden met de LTTE en/of geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden illegaal vertrek uit Sri Lanka.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Met betrekking tot zijn reisweg betoogt verzoeker vooreerst als volgt in zijn verzoekschrift:

“Verzoeker antwoordt dat de omstandigheid dat hij het paspoort dat hem door de smokkelaar werd ter beschikking gesteld, niet meer heeft, bezwaarlijk als verrassend of abnormaal kan worden bestempeld. Het is voor het bestendigen van dergelijke operaties van mensensmokkel nuttig en nodig om zo min mogelijk inzicht te geven aan autoriteiten waar dan ook over de modus operandi. Dat het gebruikte paspoort wordt teruggenomen, is te begrijpen zowel ingeval van een vervalst exemplaar als ingeval van gebruik van een echt paspoort van iemand anders.

Evenzeer ligt het voor de hand dat de smokkelaars de overige reisdocumenten, zoals tickets en boarding passen, afnemen. Dit zal zeker het geval zijn bij gebruik van een echt paspoort van iemand anders, teneinde de toekomstige beschikbaarheid voor de criminele organisatie van reispaspoorten niet te hypothekeren. Belangrijk daarbij is dat verzoeker gedurende zijn ganse reis tot in België onder de hoede van het smokkelnetwerk is gebleven, zodat hij de hem door de smokkelaars gegeven instructies zonder morren heeft opgevolgd."

De Raad wijst erop, net zoals in de bestreden beslissing reeds werd aangehaald, dat verzoeker tijdens zijn reisweg verschillende internationale luchthavens is gepasseerd, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij hierbij meermaals werd gecontroleerd. In het licht van dit gegeven kan worden aangenomen dat hij een gedegen kennis heeft van de beweerd valse reisdocumenten die hij hierbij – al dan niet op aangeven van een smokelaar – zou hebben gebruikt, *quod non*, zoals op omstandige en pertinente wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing (zie *supra*). Verzoekers verdere uiteenzetting in zijn verzoekschrift, dat hij eigenlijk niet weet of hij een Italiaans dan wel een Sri Lankaans paspoort gebruikte en dat het evengoed mogelijk is dat het een paspoort met een Italiaans visum betrof, kan dan ook omwille van dezelfde reden niet overtuigen ter verschoning van de terecht in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen over het door hem gebruikte beweerdelijk valse paspoort.

Verder stelt verzoeker dat zijn reis België als eindbestemming had omdat zijn broer hier al geruime tijd verblijft. Hij wijst erop dat zijn broer hem materiële en administratieve hulp kan bieden, terwijl hij zelf geen ervaring had met een internationale reis naar een ander werelddeel. Te dezen wijst de Raad erop dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en eerst door Italië en Frankrijk naar België reisde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. Er kan geenszins worden ingezien dat de hulp van zijn broer voor het indienen van een verzoek om internationale bescherming in Italië of Frankrijk onontbeerlijk zou zijn en/of dat deze hulp verzoeker niet vanuit België zou kunnen worden geboden. Verder kan bezwaarlijk worden aangenomen dat het voor de smokkelaars, met wie verzoeker naar België zou zijn gereisd, noodzakelijk was dat verzoeker tot in België zou geraken om alhier om internationale bescherming te verzoeken. Er kan niet worden ingezien dat zij verzoeker zouden verhinderen om eerder op de reisweg, in Italië of Frankrijk, om internationale bescherming te verzoeken. De door verzoeker aangehaalde opvangcrisis in Italië doet aan het voorgaande geen afbreuk. Immers, ook in Frankrijk verzocht hij niet om internationale bescherming. Dat zijn broer bovendien reeds meerdere jaren in België verblijft en alhier reeds een asielpprocedure doorliep, vormt eens te meer een indicatie dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij reeds voorafgaand aan zijn vertrek naar Europa kennis had van deze procedure en deze dus ook in Italië of Frankrijk kon opstarten, temeer daar hij ouder is dan zijn broer J. en geschoold is.

Voorts is het wel degelijk zo dat ieder verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden beoordeeld in het licht van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming. Dit neemt evenwel niet weg dat geen rekening kan worden gehouden met elementen die familieleden van een verzoeker om internationale bescherming reeds aan de asielinstanties kenbaar hebben gemaakt. *In casu* wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing dan ook terecht op dat verzoekers verzoek om internationale bescherming, los van het beschermingsverzoek van zijn in België verblijvende broer J., op individuele wijze wordt onderzocht. Verzoeker beroept zich evenwel onder meer op de problemen die zijn broer had aangehaald in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, doch die door zowel het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen als de Raad (zie arrest nr. 211 365 van 23 oktober 2018) reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Dit arrest heeft gezag van gewijsde. Dat verzoekers broer intussen een volgend verzoek om internationale bescherming indiende dat ontvankelijk werd verklaard, doet aan dit gezag van gewijsde op zich geen afbreuk en behelst geenszins een beoordeling over de gegrondheid van dit volgend verzoek om internationale bescherming. Ook dit volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekers broer dient bovendien op individuele wijze te worden beoordeeld. Dit klemmt des te meer daar verzoeker geen enkel concreet element en/of objectief stuk aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat de ontvankelijkverklaring van dit volgend verzoek om internationale bescherming van zijn broer een ander licht werpt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing en/of op de beoordeling van zijn eigen verzoek om internationale bescherming in het algemeen.

Waar verzoeker verwijst naar de COI Focus "*Sri Lanka. Situatie bij terugkeer van Tamils*" van Cedoca (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) en stelt dat de Sri Lankaanse autoriteiten informatie over Tamilactiviteiten in het buitenland monitoren en bijhouden, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld dat de activiteiten voor het TCC in België van zowel verzoeker als zijn

broer van dermate beperkte aard zijn dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan niet op de hoogte zijn, alsook dat verzoeker geenszins concreet aannemelijk maakt dat zulks wel het geval zou zijn. In de bestreden beslissing wordt onder meer terecht gewezen op de door verzoeker voorgelegde krantenartikels (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) waaruit nergens kan blijken dat verzoekers broer door de Sri Lankaanse autoriteiten zou worden opgevolgd en geïnterviewd. Te dezen is verzoeker (eventueel samen met zijn broer) de aangewezen persoon om de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten ten aanzien van hem en zijn broer concreet aan te tonen. De op de commissaris-generaal rustende samenwerkingsplicht doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker laat in zijn verzoekschrift geheel na concreet te duiden welke bijkomende stappen de commissaris-generaal volgens hem in het kader van deze samenwerkingsplicht nog zou hebben moeten/kunnen zetten. Dergelijk verweer is geenszins ernstig. De informatie waarnaar verzoeker verwijst, is verder van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoonlijke, individuele situatie van verzoeker en/of zijn broer en volstaat op zich dan ook niet om voorgaande alsnog *in concreto* aannemelijk te maken.

In het licht van de ernst van de door verzoeker geschetste context, waarbij de Sri Lankaanse CID maandelijks langskwamen sedert het vertrek van zijn broer J. naar België, is het allerm minst aannemelijk dat verzoeker er louter omwille van de gezondheidsproblemen van zijn kind en/of de *“gemilitariseerde omgeving [...] waarin staatsterreur heerst”*, niet toe zou komen om met zijn broer diens eerdere problemen te bespreken, zoals hij ook in zijn verzoekschrift benadrukt. Redelijkerwijze kan immers worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming alles in het werk stelt om zich terdege over de kernelementen van zijn vluchtrelaas te informeren, alsook dat hij in zijn land van herkomst reeds de relevante stappen zet om zichzelf zoveel mogelijk in veiligheid te stellen, *quod non in casu*. Verzoekers desinteresse voor de problemen van zijn broer doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan en bijgevolg eveneens aan de geloofwaardigheid van zijn eigen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Vervolgens komt verzoeker niet verder dan de blote *post factum* bewering dat de CID naar de verblijfplaats van zijn broer vroegen als een vorm van intimidatie. Verzoeker maakte nooit eerder melding van een poging van de CID om hem te intimideren door te vragen naar de verblijfplaats van zijn broer, hoewel zij deze verblijfplaats reeds kenden. Temeer daar verzoeker verklaarde dat de CID maandelijks langskwamen bij zijn huis sedert het vertrek van zijn broer J. naar België, is het geheel onaannemelijk dat de CID gedurende jaren enkel zouden vragen naar de verblijfplaats van J. en verzoeker en zijn familie ervan zouden beschuldigen hem te hebben verstopt, terwijl zij zouden weten dat hij in België verblijft en actief is voor het TCC, en verzoeker pas in 2022 zouden oppakken. Waar kan worden aangenomen dat het optreden van veiligheidsdiensten in het algemeen niet steeds omwille van één duidelijk te onderscheiden reden plaatsvindt, kan echter wel degelijk worden verwacht dat dit optreden enige nuttige logica vertoont en zich dus niet beperkt tot het gedurende jaren op hetzelfde moment langskomen bij dezelfde familie om hen te intimideren zonder dat dit enig resultaat oplevert.

Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift betoogt als volgt:

“Het zesde en zevende motief van de bestreden beslissing verdienen een gezamenlijke bespreking, omdat ze flagrant met elkaar in tegenspraak zijn.

In het zesde motief verwijt de Commissaris-generaal aan verzoeker dat hij informatie over deelname aan TCC-activiteiten op zijn Facebook-account heeft geplaatst, dit terwijl zijn vader en broer nog in Sri Lanka zijn en hier dus repercussies zouden kunnen ondervinden, naar analogie van de eigen problemen van verzoeker omwille van de activiteiten van zijn broer J..

In het zevende motief wordt bevestigd dat de TCC-activiteiten van verzoeker niet van aard zijn om opgemerkt te worden door de Sri Lankaanse autoriteiten.

Deze motieven kunnen niet samen gaan. Immers, indien de autoriteiten in Sri Lanka het toch niet merken of er niet in geïnteresseerd zijn (7e motief), zou het geen kwaad kunnen om hierover te berichten op Facebook (6e motief).

Een tegenstrijdige motivering staat gelijk aan een afwezigheid van motivering. Deze motieven kunnen niet worden aangenomen.”,

dient vastgesteld dat er geenszins sprake is van een tegenstrijdigheid in de motieven van de bestreden beslissing. Het is immers de vaststelling dat verzoeker op zijn Facebook-profiel melding maakt van zijn deelname aan TCC-activiteiten in België, terwijl verschillende familieleden nog in Sri Lanka verblijven en door de Sri Lankaanse autoriteiten in het oog zouden worden gehouden, die afbreuk doet aan de geloofwaardigheid dat verzoeker en zijn broer omwille van hun activiteiten voor het TCC in België daadwerkelijk door de Sri Lankaanse CID zouden worden geïnterviewd. Indien dit laatste wel aannemelijk zou zijn, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker aan zijn activiteiten voor het TCC geen al te grote ruchtbareheid zou geven teneinde zijn familieleden in Sri Lanka, waaronder zijn echtgenote en zieke kind, zoveel als mogelijk voor bedreigingen vanwege de CID te behoeden, temeer daar hij stelt in het verleden reeds door de CID te zijn bedreigd omwille van de activiteiten van zijn broer J. voor het TCC in België. Hieruit

kan dan ook wel degelijk terecht worden afgeleid dat de beperkte activiteiten van verzoeker en zijn broer J. voor het TCC in België bij de Sri Lankaanse autoriteiten niet bekend zijn.

Waar verzoeker verder betoogt dat de situatie in Sri Lanka intussen, sedert het verdrijven van president Rajapaksa, is gekalmeerd en dat dient te worden nagegaan of de focus van de Sri Lankaanse autoriteiten niet opnieuw is verplaatst naar de strijd tegen het Tamilseparatisme, dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel objectief stuk bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat er intussen in Sri Lanka opnieuw sprake zou zijn van het viseren van Tamils louter omwille van hun etnische origine. Zulks blijkt alleszins niet uit de bij het verzoekschrift gevoegde landeninformatie (stukken 3 en 4). Verzoeker doet dan ook geen afbreuk aan de terechte vaststelling in de bestreden beslissing dat uit de beschikbare informatie blijkt dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka niet louter omwille van hun etnische origine kunnen worden geviséerd, doch dat er hiertoe veeleer sprake moet zijn van banden met de LTTE – waarvan verzoeker *in casu* evenwel nooit melding maakte – dan wel van een illegaal vertrek – hetgeen verzoeker *in casu* niet concreet aannemelijk maakt (zie *supra*). Waar hij wijst op de activiteiten van hem en zijn broer voor het TCC in België, dient erop gewezen dat hoger reeds kwam vast te staan dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. De commissaris-generaal besluit in de bestreden beslissing dan ook terecht dat een terugkeer naar Sri Lanka in hoofde van verzoeker mogelijk kan worden geacht.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde vluchtrelaas. Kritiek op het overtollig motief dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de verblijfplaats van zijn vader en zijn broer M., kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “*ernstige schade*” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

6.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend vijftientig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER